

ROZŁUKA (1) *sb f*

G sg rozłuki.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Rozstanie, rozwód (z rus. розлука i czes. rozluka); przen: Y Litwá/ z którąście wzięli unią/ nie pomātu łobie z wami tełkni/ y źzkodliwa to nie miłość łpolna/ zá którą łtrzeź Boże/ iżby kiedy do rozłuki nie przyłzło GórnRozm Kv.

Cf 1. ROZŁĄCZENIE

PP